

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 20976

гр. София, 23.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в закрито заседание на 23.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

като разглежда дело номер **4310** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.628 и сл. от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Пред настоящия съд е подадена жалба от „Бултравел Лизинг Ко“ ООД срещу заповед № РД9Д-1/11.03.2024 г., издадена от заместник-министъра на културата. С нея е наредено декларирането на обект „Софийска кланица – Месокомбинат „Родопа“, сгради с идентификатори 68134.509.7189.40, 68134.509.7189.26 и 68134.509.7189.42, намиращи се в поземлен имот с идентификатор 68134.509.7189 по КККР на [населено място] – собственост на жалбоподателя, с класификация на единична архитектурно-строителна и историческа недвижима културна ценност от Ново време с категория „Национално значение“ като е определен режим за опазване на единичната културна ценност и са дадени предписания за опазването ѝ.

С молба, представена в проведеното на 02.10.2024 г. открито съдебно заседание, процесуалният представител на оспорващото дружество е поискало на основание чл.628-633 от ГПК във вр. с чл.267 от ДФЕС до СЕС да бъде отправено преюдициално запитване, с което да се отговори на следните въпроси:

„ - Следва ли по смисъла на разпоредбата на чл.17 от ХОПЕС да се тълкуват като ограничаване на собствеността, респ. нарушение на тази разпоредба, действия на държавата, с които сграда бъде обявена като културна ценност без изискване на становище на собственика и при условие, че сградата фактически е полуразрушена?;

- След отговор на горния въпрос СЕС да отговори явява ли се непропорционално и в нарушение на чл.17 от ХОПЕС във вр. с чл.1 от Протокол 1 от ЕКПЧОС, когато освен полуразрушената сграда/и бъде включена в териториалния обхват и земята, в която се намира тази сграда и която е в размер на 59 769 кв.м без върху нея фактически да има изградени други постройки?

Явява ли се при тази непропорционалност нарушаване правото на собственост по смисъла на разпоредбата на чл.17 от ХОПЕС за остатъка от парцела от такива

действия?

Съгласно ЗУТ има определен процент прилежаща земя към всяка сграда. В случая се обявяват за културна ценност сгради, но се засяга целият парцел, с което се нарушава принципът на пропорционалност.;

- Допустимо ли е по смисъла на чл.17 от ХОПЕС и чл.1 от Протокол 1 да се обявява сграда за културна ценност при едно, при няколко или при всички от следните условия: когато сградата е полуразрушена, когато с обявяване на сградата за културна ценност се възлагат на собственика задължения, които той практически не е в състояние да изпълни, когато не е взето предварително съгласие и/или становище на собственика, когато на собственика не се предоставя справедливо обезщетение, когато на собственика не се предоставя помощ за изпълнение на вменените му от държавата при обявяването за културна ценност задължения за възстановяване и експониране на културната ценност в полза на държавата и на държавните интереси, когато в териториалния обхват на обявяваната за културна ценност сграда е включен поземлен имот със значително по-голяма площ от сградата или сградите?''.

За да се произнесе по отправено от до него искане съдът съобрази следното:

Съгласно чл.628 от ГПК, когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз или тълкуването и валидността на акт на органите на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до Съда на Европейските общности. Това означава, че отправянето на преюдициално запитване до СЕС е обусловено от необходимостта от тълкуването на разпоредба на общностното право. Нормата на чл.267 от ДФЕС, както и практиката на СЕС, свързват преценката за необходимостта от преюдициално запитване с прякото значение на тълкуването на общностното право при постановяване на решението по конкретен правен спор. За да възникне необходимост, респективно - за да бъде длъжна националната юрисдикция да отправи преюдициално запитване във връзка с приложимостта на правото на ЕС по конкретен спор, с който съдът е сезиран, следва да е налице съмнение относно приложимостта и действието на общностните разпоредби към правоотношението, което е обект на съдебния контрол. Преюдициалното запитване предполага процедура, която обаче не представлява способ за осъществяване на надзор за законосъобразност на развилия се пред националния съд съдебен процес, основан на правилата на националното право. Тази процедура е свързана с тълкуването на норма от общностното право, която е приложима за спора и относима към него, като същата е от значение за правилното му решаване.

В случая, въпреки че жалбоподателят формално е посочил нормата на чл.17 от Хартата за основните права на Европейския съюз (ХОПЕС), спорът по настоящото съдебно производство не касае свободното упражняване на правото на собственост. Посочената разпоредба не е относима към предмета на делото и не е приложима за него, тъй като се обжалва административен акт, въвеждащ ограничения при определяне на обекти – недвижима културна ценност. Съгласно чл.17 от ХОПЕС, всеки има право да се ползва от собствеността на имуществото, което е придобил законно, да го ползва, да се разпорежда с него и да го завещава. Никой не може да бъде лишен от своята собственост, освен в обществена полза, в предвидените със закон случаи и условия и срещу справедливо и своевременно обезщетение за понесената загуба. Ползването на имуществото може да бъде уредено със закон до степен, необходима за общия интерес. Текстът на цитираната норма е достатъчно ясен

и сам съдържа правилото за предвидената с вътрешното ни законодателство възможност за въвеждане на ограничения в обществена полза, каквато запазването на недвижимите културни ценности безспорно е.

Освен това, от съдържанието на така зададените въпроси съдът приема, че с искането си жалбоподателят цели извършването на преценка на конкретните факти по делото, което не може да бъде предмет на преюдициално запитване.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице предпоставките за уважаване на искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС, съгласно изискванията на чл.628 от ГПК.

Водим от горното, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Бултравел Лизинг Ко“ ООД за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по адм. дело № 4310/2024 г. по описа на Административен съд – София град.

Определението на основание чл.629, ал.2 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК не подлежи на обжалване.

Съдия: